

Vakság mint radikális költői program

KÖNYVKRITIKA - AZ ÉS KÖNYVE - LXI. évfolyam, 21. szám, 2017. május 26.

Az ÉS könyve májusban – Tolnai Ottó: *Nem könnyű. Versek 2001–2017.* Jelenkor Kiadó, Budapest, 2017, 379 oldal, 3499 Ft

A költészet Tolnai számára életműködés, de nem átesztétizált élet, hanem szarszappan gyémánttömbjeiből épített piramis (*Nem ravaszkodás*). Nem a rút esztétikája, hanem valami olyasmi, ami rálátást enged a rút és szép meghaladott binaritására. Nem ábrázolja, hanem íráson keresztül érzékeli a létet. Éppen ezért sokat ír, de ez ne ejtsen zavarba senkit. Működésének rizomatikus voltából következik, hogy olvasását bárhol el lehet kezdeni, bárhol abba lehet hagyni, máskor és máshol újrakezdeni. Lehetne persze fanyalogni is. De gondoljunk inkább arra, hogy mekkora szabadság ez, mekkora gyönyör. A régi Jókai-olvasók szabadsága, amikor megérkezett a családi otthonba a 100 kötetes jubileumi kiadás. Azóta azért szerényebbek lettünk, írók és olvasók egyaránt, de jól esik tudni, hogy a *Nem könnyű* a Tolnai életműsorozat harmadik kötete. *Világpor* és *Gogol halála*, *Virág utca 3.* Jól esik együtt lapozgatni őket, együtt olvasni prózát, korai és kései verset.